

april 1848

AFSENDER

Hanne Westengaard

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Omtalte personer:
Gitte Høyen
Christen Købke
J.Th. Lundbye
P.C. Skovgaard
Hanne Westengaard

Arkivplacering:
Mappe 15. nr. 17

DOKUMENTINDHOLD

Hanne Westengaard skriver om Christen Købkes død.

TRANSSKRIFTION

Mappe 15-17

Ikke fordi det er noget surt men fordi jeg havde glæde mig til [ved] i at Love til Lundbye ogsaa at skrive noget til Dem, kjære Skovgaard! Ønsker jeg at De maa have del i, Gitte siger Dem nok at jeg skrev i Løverdags til Dem begge og sendte desværre Brevet til Lundbye, som jo er borte. Egoistisk er jeg og vil derfor gjentage en Bøn som var deri, om De kjære Skovgaard, vilde med Grosserer Petersen her fra Odense sende et Portrait af Lundbye, hvis De endnu har et aftryk af det, som De tog med førend jeg vidste. Schönbergers vilde gjerne have et saadant. Jeg længes meget efter Dem, bedste Skovgaard og ønsker vel engang imellem at høre fra Dem, det er egentlig et ubeskedent Ønske

-2-

men De har selv lovet mig det. Jeg faar rimeligvis iaar ingen Udstilling at see, men haaber gennem Dem vel at høre om den. Foraarsluften gjør at jeg synes April er snart for ? det er jo længe til: Jeg kan ikke finde mig rent i at tænke mig en af de kjære Søndagsgjæster allerede er gaaet bort. Købke staar saa levende og venlig for mig. Det sidste da han levede var jo blandet med Sorg og bekymring. Hvad siger Grundtvig om den [?] Fortæl mig lidt om det og den kjære Familie, men frem for alt vel noget om Dem selv. De ved ikke kjære Skovgaard hvor meget hver Linie fra mine Venner glæder mig. Undskyld min ubeskedenhed og tag alt i den bedste Mening. Deres Hanne W

Læse her! Det var meget godt mine fore-
 jing for de yndede mig ^{og} til at have til Lundebye
 og for at have meget til dem her i Hovgaard!
 Skriv mig, at de kunne se det. Givte sig der
 nok, og jeg skal - Lørdags til dem begge og sende
 de to store breve til Lundebye, som de nu har.
 Og vist er jeg og mit hus og jorden og den
 som er der, og de, her i Hovgaard! Næste
 mand kommer Peteren for for Odense sende et
 brev til af Lundebye, som de anden for et af,
 højt af det, som de vil sende videre til mit.
 Dermed der holdt jeg mig som et barn. -
 Jeg længes meget efter dem, bedste Hovgaard!
 og vist er det meget i min ånd at give dem
 dem; det er umuligt at sige dem det.

nu De har selv hørt mig tal. Jeg kunne
næppe ligesom i den i nogen forklaring at sige
nu som jeg er gjenmodig Dem ved at sige den
forhørlige og jeg, at jeg synes afgjort og sikkert
for Dem at, det er jo blende til! Jeg har i den
fjende mig selv i at tænke mig, som at De har
betinget og efter allerede givet ord. Høbbe
Dem selv hængende og for dem selv for mig. Det sidste
og selv hængende med det blandede med Dem og Dem
sig. - Endelig har grundet sig om den forklaring
for mig selv om det og den egen familie
nu som for alle ved mig at den selv.
De selv i den egen Hovedet for mig selv
sige for mine Hovedet og hende mig. Endelig er
afstanden selv og sig alle i den selv den. Den Hovedet.